

թ

Հասկըցաւ կասողն ամէն բան :
Ծնկան վրայ եկաւ ու ճակատն հո-
ղուն տուաւ երկայն ատեն :

Երբոր գլուխը վեր առաւ, վալկրան
տիկինն ու որդին ոտքի վրայ դիմացը
կեցեր էին՝ պահապան հրեշտակնե-
րու պէս :

— Աստուած զինքը նորէն դարձուց
մեզի, սիրելիս, ըսաւ տիկինն՝ հօրը
գիրկը մղելով Օլիվիէն :

— Աստուած ողորմած է, պատաս-
խանեց կասողն :

Եւ սրտին վրայ սղմեց տղան :

Այսօրուան օրս կասողն կը հաւա-
տայ Նախախնամութեան, ըսաւ, և վեր-
ջացուց Մարիոյ այս պարզ պատմու-
թիւնը :

Յ • ՍԱՆՏՈՅ

ՅԱՂԲԻԻՐՆ ՎԻՎԻԷ

ՏԱՂ

Ի քեզ յոյր յորդ սափոր այս մարդք զարդարին,
Ամառն յերկնէ փայլեաց ի նուագ քառասուն,
Յորմէհետէ Հարսանցդ յաւէժ սիրային
Ըզհուսկ ետու զիմ ողջոյն :

Նոյն զարդ գեղոյ ծաղկէ զնոքօք բարեգէպ,
Ափունք կանաչ եւ նոյն բիւրեղ զովարար .
Համայնածախ աւուրց վրդեան անվրէպ
Յիս լոկ ածեալ է խանգար :

Վեհն իկիս, հրսկող ելիցս հաշտ ի լոյս,
Մնոց գիս ի վայրս ոյց աղբերակնդ տայ շուք .
Ա՛հ, զօդն ինձ ջինջ տուր՝ որ ի տիս դեռարոյս
Շընչեաց յիս բաստ անտաղտուկ :

Թէ հնար ինչ գոյ, տուր կեանս եւ միտս ինձ արծարծ,
Ջերդ ի հովիտդ այդ զովագին, քաղցր ի յուշ,
Սէզն եւ ծաղկունք, յալեացդ համբոյր գըզուանաց
Ամ յամ փրթթին նոր քընքոյշ :

Ընդունայն իղձք . քաղցրիկ աւուրց սին պատկեր
Վիշտս յաւելու ցաւոց սրբտիս տըրտմալի .
Եղբայր իմ անդ, արբուն տիոցս իմ ընկեր
Գայր ինձ երբեմն առ երի :

Քայլիցս էր ցուպ . եւ մոռցաթեւ խանդիւ գնայր
Առ մըշտագուարճ մարդացս ալեօք թափառոտ .

կրնձնին զառամ, ափն եւ ալիք, դաշտ դալար
Զերգսն յեղյեղեն ինձ ծանօթ:

Երբ իմ տրկար միտքս ըսկըսան տալ բողբոջ,
Խրատութիւն ըզգօն նա զիմ կըրթէր զախորժակ,
Եւ ի մատաղ ձեռս ըզբամբռանս ի դողդոջ
Ուղղաւորէր զամէն վանգ:

Ո՛չ եւս է նա. դեռ չորս հընգից էր ամաց.
Ըստ տենչանացն ըզձից՝ փառաց ակն ունէր,
Թէ գոյր կարօղ ըզթըշնամի ատտեղաց
Ըզսաստ մեղկել զաննըւէր:

Սապէս պըճնեալ նորափետուր իւր թեւով
Մանրիկ սոխակն անդէն նախկինն ի նըւագ
Ըստ հայրենին ընդէլ բարուց քաղցր երգով
Զարթուցանէ զմայրեաց զանգ:

Յեղակարծում հատեալ զպայծառ ձայնն անուշ,
Տապաստ դընի անգեղն հերձեալ ճիրանաւ.
Ի՛րբ հեշտանայր, ա՛հ, թէ մագիլն այն չէր դուժ,
Շուրջանակի վայր բընաւ:

Զայնն ի յերկինս ելեալ ի մօտ պուրակաց,
Նախանձորդացն երգոց լինէր գեր ի վեր.
Այլ դեռածին՝ անկեալ դընի մահազգեաց
Ի խորս ամաց ապաւեր:

Սիրուն եղբայր, մոռերիմ, վարժիչ եւ տիպար.
Ո՛վ քաղցր ընկեր նախկին տիոցս իմ արբուն.
Իցիւ սիրոյն գութ յանկեղծիկն իմ քընար
Յանմահս հանէր զքոյդ անուն:

Զեմ ինչ առ այլ պատիւ փառաց կաթոգի.
Սիրոյ է իղձս եւ ոչ հըպարտ պերճութեան.
Ա՛հ, գէթ բարբառս ի գաղտ լինէր լրսելի
Ընդ խոր շիրմիդ հանգըստեան:

Վայրկեանք ինչ եւս, եւ մահ առ քեզ ածցէ զիս.
Երբ իմ ընդ հուպ յետին աւուրց նուաղի լոյս,
Զեղերբք աղբերն ուր երգէիր դու ընդ իս
Յորդոր հեղից զարտասուս:

ՖՈՆԴԱՆ